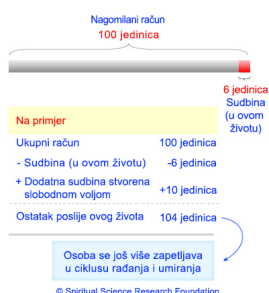

Rađanje novog života oduvijek je u ljudima izazivalo zanos, divljenje i strahopoštovanje. Upravo te osjećaje možemo vidjeti na majci dok gleda svoje novorođeno dijete ili gledajući vrtlara kad na svojim dugo njegovanim sadnicama konačno ugleda plod ili cvijet. Rođenje djeteta donosi mnogo sreće roditeljima i bližoj obitelji.

Iz duhovnog ugla, rođenje je prilika za osobu da prevlada [sudbinu](#) te duhovno napreduje kako bi se oslobodila ciklusa rađanja i umiranja. Prema sudbini, odnosno karmi, dijete se rađa u obitelji sa čijim članovima ima najveći račun uzimanja i davanja. Pritom je bitno naglasiti da se na ovaj život ne gleda zasebno, već kao na nastavak mnogih dosadašnjih života.

Zakon karme može se objasniti kroz treći Newtonov zakon gibanja koji kaže: “Svakoј akciji odgovara suprotna, jednaka reakcija”, odnosno svako dobro djelo stvara zaslugu, dok svako loše djelo stvara grijeh. Ako jedna osoba uzrokuje puno boli i patnje drugoj osobi, mora se ponovno roditi kako bi se u sljedećem životu uloge promijenile, odnosno kako bi i sama iskusila patnju koju je u prethodnom životu nanijela drugoj osobi. Dakle, svaka duša se ponovno rađa kako bi iskusila patnju ili sreću ovisno o prijašnjim djelima.

Primjerice, pretpostavimo da naše ukupne zasluge i grijesi, koji su posljedica nagomilanog računa uzimanja i davanja prethodnih života, iznose 100 jedinica i da u jednom životu 6 jedinica možemo proživjeti kroz sudbinu. U tom slučaju bismo izašli iz ciklusa umiranja i rađanja nakon 16-17 života. Međutim, to se ne događa jer dok prosječna osoba, koja ne radi nikakvu duhovnu praksu, proživljava ovih 6 jedinica sudbine, zbog slobodne volje račun uzimanja i davanja se poveća za 10 jedinica. Tako u trenutku smrti nagomilani račun iznosi 104 jedinice i osoba se još više upliće u ciklus rađanja i umiranja.

Možemo se zapitati ima li izlaza iz tog monotonog ciklusa. Zamislite da učenik godinu za godinom ponavlja isti razred u školi i da je prisiljen svake godine učiti isto gradivo ispočetka. U jednom trenutku bi shvatio da se treba više potruditi kako bi prošao razred i upisao sljedeći. Analogno tome, duša treba nadići monotoniju fizičkog postojanja. U određenom trenutku osoba počinje shvaćati da postoji više od pukog života na fizičkoj razini i tada se okreće Duhovnosti kako bi shvatila značenje života i smrti.

Neki ljudi se okreću Bogu uslijed teškog života neovisno je li uzrok nezadovoljstva bolest, usamljenost, nezaposlenost ili nešto drugo. Postoje i oni koji tragaju za smislom života pa žele saznati više o životu, smrti, nastanku Univerzuma i sl. Međutim, neovisno o razlogu zbog kojeg tragamo za Bogom, ako ustrajemo, doživjet ćemo krajnji cilj, a to je [Blaženstvo](#). Blaženstvo je stanje stalne sreće, bez obzira na situaciju u kojoj se nalazimo, koju nam ništa drugo na ovom svijetu ne može pružiti. Materijalni svijet je prolazan, stoga je i sreća koju nam pruža prolazna.

Duhovni učitelji su kroz stoljeća učili znatiželjne da postanu introvertni i da duhovno rastu kako bi iskusili Blaženstvo. Spiritual Science Research Foundation (SSRF) savjetuje vrlo jednostavan način pomoću kojeg možemo iskusiti tu sreću. Potrebno je samo [pojati \(ponavljati\) Božje Ime](#)

.

Prema duhovnoj znanosti, sama priroda duše je Blaženstvo. Međutim, mi uvijek tražimo nešto drugo što će nam dati vječnu sreću u materijalnom svijetu. Netko vjeruje da će je postići napredovanjem u poslu, drugi misle da će im pronalazak srodne duše ili kuća iz snova dati željenu sreću. Međutim, kad dobijemo ono što smo htjeli, sreća traje vrlo kratko jer shvatimo da smo napredovanjem na poslu dobili još više posla, da useljenje u kuću iz snova sa sobom nosi veće izdatke za njeno održavanje, a u braku s voljenom osobom počinjemo primjećivati njene mane osobnosti. Ako ne dobijemo ono što želimo postajemo ljuti ili depresivni. S druge strane, kada vidimo druge da imaju ono što mi želimo, postajemo ljubomorni. Možemo slobodno reći da čovjek pluta na valu sreće i nesreće, i da je samo marioneta vanjskih okolnosti i emocija.

Čovjek je rođen sa potencijalom da vodi blažen i bezbrižan život, ali naših šest neprijatelja (bijes, zavist, pohlepa, požuda, ponos, vezanost) sprječavaju nas u tome. Duhovna praksa će nam pomoći da prevladamo ove mane osobnosti koje su glavni uzroci nesreće i problema u svjetovnom životu, a ujedno ćemo postići i osnovnu svrhu života, a to je duhovni rast.

Izvor: [SSRF; Započnite svoje duhovno putovanje](#)